

РЕШЕНИЕ

№ 264

гр. Пазарджик, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Ани Харизанова

при участието на секретаря Галина Г. Младенова
като разгледа докладваното от Ани Харизанова Въззивно гражданско дело № 20235200500254 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение № 845 от 12.12.2022г., постановено по гр.д.№1424/2021г. по описа на Районен съд –П. е признато за установено, че „Л.А. БГ“ЕООД с ***** със седалище и адрес на управление град П., ул.“М.Т.“№2, представлявано от С.М.К дължи на „Г.“ЕООД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление град Н.З. , ул.“Л.Б.“№34, община Н.З. , област Сливен , представлявано от Н.Г. К. главница в размер на 10 000лв., ведно със законната лихва от 11.08.2021г. до изплащане на вземането , лихва от 18.12.2020г до 05.08.2021г. в размер на 641.72 лв., за която сума е издадена Заповед №196/17.08.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№988/2021г. по описа на Районен съд-П., като е отхвърлен иска за лихва над присъдения размер от 641.72 лв. до претендирания 644.60лв. Със същото решение е осъден „Л.А. БГ“ЕООД с ***** да заплати на „Г.“ЕООД с ЕИК ***** сумата от 1063лв, сторени разноски в заповедното производство и сумата о 1274 лв. разноски за исковото производство.

Срещу така постановеното решение в уважителната му част е подадена въззивна жалба от ответника в първоинстанционното производство „Л.А. БГ“ЕООД с ЕИК ***** , в която се инвокират оплаквания за недопустимост на съдебния акт, поради произнасяне по нередовна искова молба. Сочи се, че ищецът е твърдял, че претенцията му произтича от две правоотношения- неформален договор за покупко- продажба на агрочасти и ремонт на неустановена машина. Ищецът не бил конкретизирал тези две отделни

правоотношения – какви агрочасти са поръчани, кога и от кого, коя точно машина е била предмет на ремонт, кой е я ремонтирал, кога и в какво се е състоял ремонта. Какъв точно ремонт е поръча и съответно извършен на машината. Не била посочена цената на всяко едно от тези две отделни правоотношения. Според жалбоподателя първоинстанционното решение е неправилно поради противоречие с материалния закон и е необосновано с оглед събраните по делото доказателства. Неправилен е извода на съда, че по делото било установено изпълнение от страна на ищцовото дружество на възложената му от ответника работна извършване на ремонт на членов товарач „Маниту“. Не е могло да се установи дали изобщо е извършван ремонт на машината. Процесната машина не е в движение вече от две години, което съвпада с периода от преди ремонта. Неправилно районният съд е кредитирал изцяло показанията на свидетеля Б.М., тъй като неговите показания по същество не касаят процесния ремонт и същите изцяло се опровергават от обясненията на управителя на ищцовото дружество Н.К., който е заявил, че техни специалисти отишли на място по молба на ответника да кажат, че нещо по машината не е наред. Свидетелят М., който не е специалист в ищцовото дружество, а работи в друго дружество е заявил, че той, а не сервизни специалисти на ищцовото дружество, е посетил обекта на ответника след рекламацията на ремонта. Този свидетел говорел за ремонт, извършен през късната есен на 2021г., когато ремонт на процесната машина не е извършван. Според жалбоподателя от събрания по делото доказателствен материал/ показанията на свидетелите И. и А. е установен безспорния факт, че две години процесната машина е развалена и неизползваема. Тоест ако изобщо ремонт на машината е бил извършван, то той е извършен дотолкова некачествено, че машината след него вече е била напълно неизползваема. Районният съд не бил взел под внимание показанията на свидетеля И., който заявил, че още на следващия ден след като получил машината от ремонта се обадил на управителя на ищцовото дружество и направи рекламация на ремонта. Навежда се оплакване, че районният съд е анализирал едностранчиво и превратно събраните пред него гласни доказателствени средства и по-конкретно показанията на свидетеля И., които показания ако са били анализирани в пълнота, а не в отделни извадки, съдът би формирал противоположен извод, а именно, че ремонт на машината не е правен или ако е правен е некачествен. Според жалбоподателят по делото останал неизяснен въпроса какъв ремонт е бил възложен на ищеца. Неправилно в мотивите си на съдебния акт първоинстанционният съд коментирал, че ответникът не е твърдял и не е ангажирал доказателства за това какъв ремонт е трябвало да бъде извършен. Тези констатации не били верни, тъй като в отговора на исковата молба ответникът бил посочил, че се касаело за ремонт на закупен през 2020г. от Б. употребяван членов товарач „Маниту“, модел MLT633TLS, която машина няколко месеца по-късно се повредила като повредата и се изразявала липса на ход на машината напред-назад. Двигателят на машината работел. Противопоставя се възражение, че диспозитива на съдебния акт не бил надлежно оформен и нарушавал правото на защита на ответното дружество, тъй като изрично не било посочено точното основание на което се дължи сумата/ извършен ремонт, доставени части и т.н. Това прави решението недопустимо, което е основание за обезсилването му.

Прави се искане обжалваното решение да бъде отменено и предявените иски да

бъдат отхвърлени.Претендират се разноски за двете съдебни инстанции. Във въззивната жалба не са направени доказателствени искания.

От насрещната страна е подаден писмен отговор ,с който се оспорват оплакванията за нередовност на исковата молба. Излагат се доводи, първоинстанционното решение е правилно, обосновано и законосъобразно. Сочи се, че доводите на жалбоподателя за липса на доказателства изобщо за извършен ремонт са били опровергани от събраните в хода на първоинстанционното производство писмени доказателства, така и от свидетелските показания , включително и от разпита на свидетелите Д. И. и Ш.А.,допуснати по искане на ответната страна по спора. Според ответника по жалбата по несъмнен начин е установено, че процесната машина е била ремонтирана и предадена обратно на собственика и след извършения ремонт. Съгласно чл.264, ал.2 от ЗЗД възложителят следва да прегледа работата при нейното приемане и да направи всички възражения за неправилно изпълнение. Ако такива възражение не са направели своевременно, работата се счита приета и съгласно чл.266 от ЗЗД приетата работа подлежи на плащане. По безспорен начин било установено, че конкретната работа е приета без забележки от възложителя. Правилно районният съд бил приел, че възложителят „Л.А. БГ“ЕООД не е направил възражение за непълно, неточно или некачествено изпълнение на процесния ремонт. Жалбоподателят се домогва да докаже това свое твърдение посредством казаното от К. и М., че няколко месеца след приемането на работата екип на „Г.“ЕООД е посетил базата на „Л.А. БГ“ЕООД. В жалбата казаното от К. и М. е цитирано избирателно и превратно. От цялостните им показания е видно, че посещението на базата и извършения оглед на машината не е бил свързан изобщо с процесния ремонт и се касаело за проблеми в задната полуоска на машината, която била „отремонтирана“ от служители на ответното дружество. Проблеми с хода на машината не са били установено при този оглед. Освен показанията на безспорно заинтересовани от изхода на делото лица , ответното дружество по никакъв начин не е доказало своите твърдения, че е направено своевременно възражение за некачествено извършен ремонт.Тези показания не кореспондират нито с останалите доказателства, нито с приетото заключение на СТЕ. Обстоятелството, че към момента на огледа от вещото лице машината не е била в годно за работа състояние също не подкрепя тезата, че процесният ремонт е бил некачествено извършен. Вещото лице е посочило, че е невъзможно 2 години след ремонта да се установи посредством оглед какво е било състоянието на машината след ремонта и дали за тези две години не са извършвани други действия от трети лица по нея.Вещото лице е дало свое заключение на база всички приети по делото писмени доказателства – машината е предадена за ремонт, поръчани са необходимите части, описани със своите сервизни номера, издадена е фактура и същата е приета и осчетоводена от ответното дружество. Стойността както на частите, така и на вложения труд е отговаряла напълно на пазарните цени към момента на извършване на ремонта. Единствените доказателства, с които жалбоподателят се е опитал да обоснове възраженията си в първоинстанционното производство, които се поддържат и във въззивната жалба, са показанията на двама свидетели, които са негови служители. Други доказателства не били ангажирани. От друга страна всички останали

събрани по делото писмени и гласни доказателства, включително и приетото по делото заключения на СИЕ и СТЕ напълно опровергават тези твърдения и доказват по несъмнен начин основателността на исковите претенции. Съгласно заключението на СИЕ процесната фактура №1000024636/17.12.2020г за извършен ремонт на челен товарач „Маниту“ е надлежно приета и редовно осчетоводена от ответното дружество- настоящ жалбоподател. Същата е включена в дневниците за покупки и по нея е ползван данъчен кредит в пълен размер. Само по себе си отразяването на фактурата в счетоводството жалбоподателя , включването и в дневника за покупко-продажбите по ДДС и ползването на данъчен кредит по нея представляват недвусмислено признание на задължението и доказват неговото съществуване.Извършено е плащане на част от стойността на задължението, което също свидетелства за признание на задължението от страна на жалбоподателя. Фактурата за извършените ремонтни работи и вложените в машината части е издадена в по-късен момент от момента на предаване на машината. Извършените частични плащания са също след предаване на машината , поради което възраженията на „Лидер Агр БГ“ЕООД , че работата не е приета напълно са необосновани и житейски нелогични. На следващо място се сочи, че диспозитивът на съдебния акт е изцяло коректно и точно оформен, като в тази насока се развиват подробни съображения . Моли се първоинстанционното решение като правилно, обосновано и законосъобразно да бъде потвърдено. Претендират се разноси за въззивната инстанция.

Пред въззивната инстанция дружеството- жалбоподател не изпраща представител. От същото е подадена писмена молба, в която са развити съображения по същество на спора.

Пред въззивната инстанция дружеството- ответник по жалбата не изпраща представител. От същото е подадена писмена молба, в която са развити съображения по същество на спора.

Пазарджишкият окръжен съд като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата, с която е сезиран, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата, инициирала настоящото въззивно произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличие на правен интерес от обжалване , поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част.В обхвата на така посочените въззивни предели, въззивният съд намира, че първоинстанционното решение съдържа реквизитите на чл.236 от ГПК и е действително.

Неоснователни са изложените във въззивната жалба доводи за недопустимост на съдебното решение поради произнасяне на първоинстанционния съд по нередовна искова молба е неоснователно. Районният съд е упражнил правомощията си по чл.129 от ГПК като е оставил исковата молба без движение, давайки ясни и конкретни указания. В изпълнение

на тези указания с уточнителна молба вх.№990/04.03.2022г., съдържаща се на лист 61-66 от досието на първоинстанционното дело, ищцовото дружество е посочило, че източник на правоотношението му с ответника е неформален договор за доставка на части и ремонт на машина членоварач, марка „MANITU“ модел MLT 633TL. Уточнено е, че договорът е сключен през месец декември 2020г, касаело се за едно правоотношение между страните, а не две отделни правоотношения. Ремонтът се е състоял в доставка и смяна на агро части, които агро части са подробно описани в табличен вид в уточнителната молба с посочване вида им, сериен номер, количество, единична цена. Твърденията са, че ремонтът е възложен от ответното дружество. Уточнено е, че общата стойност на вложените при ремонта материали е в размер на 16 519.26лв. с ДДС, а стойността на положения труд за извършване на така възложената работа е 3 915.95лв. без ДДС, съответно 4 699.14лв. с ДДС. Посочено е, че облигационното им правоотношение черпи правна опора в договора за изработка – чл.258 и сл. от ЗЗД. Освен предоставения трудов резултат изпълнителят е извършил разходи за закупуване на необходимите части за машината, които следва също да бъдат заплатени от възложителя при приемане на работата. По реда на чл.143 ал.2 от ГПК в съдебно заседание, проведено на 25.05.2022г районният съд е допълнил доклада по делото със заявеното от ищеца твърдение, че към момента на ремонта процесната машина била в състояние, в което не е функционирала, не е била в движение, била е доставена за цялостен ремонт. Вложените при ремонта части са закупени от ищцовото дружество и вложени машината, съобразно представения в табличен вид списък на тези части. Докладът е допълнен с твърдението, че отремонтираните и заменени части с нови са предадени на ответника. При тези данни настоящият въззивен състав намира, че ищецът е изложил релевантните факти и обстоятелства, от които произтича претендираното субективно материално право, тоест правопораждащите юридически факти до степен, в която основанието на иска е ясно очертано, така че насрещната страна по правоотношението да може в пълнота да организира защитата си срещу иска, а съдът разглеждащ спора, да даде правна квалификация на спорното материално право.

Ето защо решението на районния съд е допустимо. Произнасянето му съответства на предявеното искане и правото на иск е надлежно упражнено.

По отношение на правилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл.269, ал.1 изр. второ от ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания относно обжалваната част на решението, като служебно следи за нарушение на императивни материално правни разпоредби, дори ако тяхното нарушение не е въведено като основание за обжалване/ ТР№1/2013г. на ОСГТК на ВКС/.

Предмет на образуваното първоинстанционно производство е бил положителен установителен иск с правно основание чл.422 от ГПК, предявен от „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД с ЕИК 203670940 срещу П.Н.П с ЕГН ***** за признаване за установено по отношение на „Л.А. БГ“ ЕООД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление град П., ул.“М.Т.“№2А, представлявано от С.М.К, че съществува вземане на „Г.“ ЕООД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление град Н.З., ул.“Л.Б.“№34,

представлявано от Н.Г. К. за следните суми: сумата от 10 000лв. неплатена главница по фактура №1000024636/17.12.2020г за извършен ремонт и доставка на агрочасти , ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение / 11.08.2021г до окончателното изплащане на сумата, както и за сумата от 644.50лв. представляваща законна лихва за забава за периода от 18.12.2020г/ датата, следваща датата, на която е настъпил падежа на задължението/ до 05.08.2021г., за които суми е издадена заповед №196 от 17.08.2021г за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№988/2021г по описа на Районен съд -П..

Видно от данните по делото исковото производство пред Районен съд –П. е било образувано при наличие всички необходимите процесуални предпоставки за надлежното упражняване на правото на иск, а именно- развило се заповедно производство между същите страни, подадено в срок възражение от длъжника срещу заповедта за изпълнение, предявен в срока по чл.415, ал.4 от ГПК иск за установяване на вземането, както и идентичност на вземането предмет на заповедното производство с вземането- предмет на исковото производство.

В исковата молба и в уточнителната такава ищецът „Г.“ЕООД навежда твърдения, че между него и ответника „Л.А. БГ“ЕООД през месец декември 2020г. бил сключен неформален договор, по силата на който ищецът в качеството на изпълнител се задължил да достави агро части и да ремонтира машината – членоварач марка „MANITU“ модел MLT 633TL, която машина е собственост на ответното дружество. Ответникът в качеството на възложител се задължил да заплати както стойността на ремонта, така и на вложените нови части в машината. Ремонтът се състоял в доставка и смяна на агро частите, като стойността на всяка отделна част, вложена в ремонта е описана във фактура №1000024636/17.12.2020г., а именно: помпа спирачна – 1043.46лв., о пръстен-8.74лв., о пръстен-2.33лв, о пръстен-3.16лв., о пръстен 401.76лв., о пръстен-0.66лв., хидросъединител -1711.20лв., филтър хидравличен 31.34лв. , филтър всмукателен -55.80лв., уплътнение 3.91лв., о пръстен-1.67лв., о пръстен -6.23лв., гарнитура kit-506.85лв., о пръстен-10.72лв., семеринг/ уплътнител/ -46.12лв., семеринг /уплътнител/-49.12лв., о пръстен-8.35лв., накладки-371.93лв., помпа ск.кутия -1276.89лв., о пръстен -7.72лв., гайка -63.24лв., шайба-22.70лв., о пръстен-4.46лв., лагер-106.02лв., семеринг-85.56лв., shim-48.92лв., shim-40.92лв., семеринг -33.86лв., shim-33.48лв.,shim-33.48лв., shim-37.58лв., shim-20.46лв., shim-18.60лв., shim-16.74лв., shim-17.86лв., втулка-90.76лв., корона и пиньон kit-766.32лв., шпионка -13.40лв., вал-451.98лв., лагер -27.90лв., семеринг-9.86лв., лагер-63.24лв., лагер-39.06лв., о пръстен-48.40лв., диск спирачен метален-331.10лв., о пръстен 15.06.лв., о пръстен 15.06лв., о пръстен-15.70лв., о пръстен 15.70лв., помпа хидравлична-2 150 лв., вал-918.84лв., масло aksela nexplor-83.36лв., масло aksela gear 135н ер 80w90-18лв., филтър хидравличен 60.34лв., филтър хидравличен 72.54лв., диск спирачен феролов- 967.20лв., tellus2 v-46-604.80лв., масло ambra hypoide 90ls 20k -340 лв., масло спир.течност aksela lhm fluid 19-20.40лв., о пръстен -9.44лв., сегмент хидро пактет-76 лв., о пръстен -12.64лв. ,о пръстен -10.40лв., о пръстен 16.64лв., о пръстен специален -87.52 лв., зегерка вал 40-13.44лв., о пръстен специален-87.52лв., масло rimula r

41 152- 40 нал-70.56лв., масло tellus s2 п46/тр.нал-49.50лв., втулка елепс пласт вал тор-77.00лв., филтър хидравличен-94.97лв., филтър горивен-11.52лв., филтър горивен-29.95лв., филтър кабина-25.92лв., филтър кабина 25.92лв., филтър маслен-40.82лв., филтър въздушен вътр-33.28лв., филтър въздушен-39.07лв., масло ambra multi g 10w30 л-273.50лв., масло ambra mastergold hsp 15/л/40/нал-51.20лв., пластмасова бутилка 10 лв.-6.00лв. Ищецът твърди, че е фактурал и стойността на положения труд- 3 195.95лв. Стойността на сделката е 17.682.02лв. данъчна основа -17 682.02лв., ДДС-3536.38лв., обща стойност 21 218.40лв. с ДДС. В тази стойност е включена и стойността предоставения труд за извършване на ремонта, възлизаща на сумата от 3 915.95лв. без ДДС , съответно 4 699.14лв. с ДДС. Общата стойност на вложените при ремонта материали е 16 519.26лв. с ДДС. Ищецът е твърдял, че към момента на ремонта процесната машина не е функционирала, не е била в движение,извършен и е цялостен ремонт. Всички части, описани във фактурата,за закупени от ищеца и са вложени в ремонта, а отремонтираните стари и заменени с нови части били предадени на ответника.

Ищецът е твърдял, че датата на плащане на фактурата е 17.12.2020г., съответно дължимите суми е следвало да бъдат платени в срок до 17.12.2020г. Ответникът направил три плащания по процесната фактура: на 23.12.2020г платил сумата от 1 218.40лв., на 27.01.2021г платил сума в размер на 5 000лв. и на 16.02.2021г платил още 5000лв., като неплатения остатък възлиза на сумата от 10 000лв., която сума не е платена и до настоящия момент,въпреки отправените от страна на ищеца покани за плащане. Ето защо освен главницата, представляваща остатъка от дължимата по фактура №1000024636/17.12.2020г. сума в размер на 10 000лв., ответното дружество дължи на ищеца на основание чл.86 от ЗЗД и законна лихва за забава, изчислена върху стойността на дължимата сума, чийто размер за периода от 18.12.2020г до 05.08.2021г. възлиза на сумата от 644.50лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до датата на окончателното изплащане на сумата.Въз основа на така изложените обстоятелства е заявен петитум: Да се приеме за установено по отношение на ответника, че за ищеца съществува вземане за горните суми.

В срока по чл.131 от ГПК от ответника „Л.А. БГ“ЕООД с ЕИК *****, чрез пълномощника му ,е подаден писмен отговор, с който се инвокира възражение, че исковата молба е неясна и тази неяснота препятства ефективното упражняване на правото му на защита. В исковата молба не било посочено конкретната машина, която ищецът твърди, че е ремонтирал, не ставало ясно в какво се изразява ремонта. Не било ясно какъв е предмета на неформалния договор за покупко-продажба на агрочасти и ремонт на машината, кой точно е поръчал тези агрочасти и как е станала поръчката, кога е извършен твърдения ремонт. Противопоставя се възражение, че фактурата не е доказателство за поръчаните агрочасти. Невярно било твърдението в исковата молба, че „Лидер Арго БГ“ЕООД е поръчало на ищцовото дружество каквито и да било агрочасти. Никой от ответното дружество не е поръчвал нито една от машинните части, изброени в приложената към исковата молба фактура.Между двете дружества не бил сключван подобен неформален договор. Оспорва се

истинността на представената от ищеца фактура , като се твърди, че изброените в нея части не са поръчвани и доставяни. Твърди, че през 2020г закупил от Б. употребявана машина-челен товарач „Маниту“, модел MLT633TLS като покупната цена на машината била 10 000 евро. Няколко месеца по-късно тази машина се повредила- двигателят работел, но машината нямала ход нито напред, нито назад. В разговор между законните представители на двете дружества , управителят на ищеца заявил, че дружеството му може да ремонтира машината и същата отново да може да служи по предназначението си. Казал, че цената на подобен ремонт ще е от порядъка на 6000лв. Управителят на ответното дружество се съгласил и закарал машината / с автовоз/ в сервиса на ищеца. След известно време от ищцовото дружество уведомили ответника, че машината е ремонтирана, но тъй като са сложени „нови части“ цената на ремонта е в размера, посочен в приложената към исковата молба фактура. Ответникът платил част от цената и транспортирал машината обратно в базата си в село А.К, обл.Пазарджик. При свалянето и от автовоза шофьорът на дружеството се качил на машината, за да я пробва, но се оказало, че тя въобще не можела да бъде приведена в движение. Веднага бил уведомен управителя на ищцовото дружество. Същият изпратил двама свои служители в село А.К, но те също не успели да приведат машината в движение. От момента на предаване на машината след ремонта и до настоящия момент машината не е била използвана, тъй като не е функционирала. Така вследствие на оказалия се некачествен ремонт и до настоящия момент машината не функционирала, тоест и частично платената от ответното дружество цена на ремонта била недължимо платена. Изброените в исковата молба части нито са доставяне на ответното дружество на основание твърдяната „покупко-продажба“ , нито пък са вложени в машината при некачествения ремонт на същата. Според ответника предявените искове са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че ищцовото дружество е издало фактура №1000024636/17.12.2020г., в която подробно са описани всички части, уточнени с исковата молба на обща стойност 21 218.40лв. с ДДС. Във фактурата като дата на данъчното събитие е посочена 17.12.2020г. Посочен е и начин на плащане по тази фактура, а именно по банков път. Видно от представеното от ищеца извлечение от банковата сметка за периода 23.12.2020г до 16.02.2021г. по тази сметка са постъпили от ответното дружество три плащания по горната фактура съответно на 23.12.2020г., на 27.01.2021г. и на 16.02.2021г. общо в размер на 11 218.40лв. Приета е по делото фактура за заплатен труд, издадена от ищцовото дружество в размер на 4 800лв.

В хода на първоинстанционното производство по реда на чл.176 от ГПК е изслушан законовия представител на ищцовото дружество Н.К., който е обяснил, че ответното дружество е поръчало всички агро-части, описани в процесната фактура. Частите са поръчани от заводите производител и са доставени в сервиса на ищеца, след което са вложени в машината. Ответното дружество било предварително информирано за тази доставка и устно я потвърдило. Машината била докарана при тях с транспорт на ответника Била в насипно състояние и за основен ремонт. При проведения предварителен разговор между законовите представители на двете дружества за ремонт на процесната машина

„Маниту“ сумата от 6 000лв, която била посочена от представителя на ищеца, касаела стойността на труда. Машината на собствен ход била качена на автовоза като преди това служителите на ответника изпробвали всичките е и функции и машината работела. Пет-шест след извършване на ремонта от ответното дружество се обадили, че нещо с машината не е наред и след 2-3 дни на място били изпратени служители на ищеца, които установили супен механично възел на полуоска, но полуоската не е била предмет на ремонта.

От разпита на свидетеля Д. И. се установи, че същият работи като шофьор и механизатор ответното дружество. От около 2 години ответното дружество притежава челен товарач „Маниту“. Прибират реколтата с него, чистят на животните и зареждат храна. Машината била докарана от чужбина. Имали и друга такава машина. Този товарач работел известно време, след което „реверса“ не можел да включва и изключва. Реверсът е устройство, което предава ход на машината напред- назад. Този проблем се появил края на лятото, началото на есента 2020г.Първо закарали машината на ремонт в сервиз в Стара Загора, но тъй като трябвало да се чака 2 седмици, го закарали на ремонт в Н.З.. Според свидетелят ремонтът продължил дълго - до зимата, към ноември. Свидетелят отишъл с камион „Мерцедес“ с платформа вземе машината от ремонт. Стрелата на машината „Маниту“ била опъната нагоре и за да се качи машината на платформата, тази стрелка е трябвало да се прибере. Работници от сервиза свалили стрелата, след което свидетелят качил машината на собствен ход на платформата и я закарал до базата на ответника в село А.К. Свидетелят допълни, че при тръгване от ищцовата фирма не му били дали старите части на машината.На следващия ден отишли да пробват машината. Свидетелят я свалил от платформата, а Шанол се опитал да натовари машината, но стрелата не искала да работи. Реверсът не искал да върви назад. Вървял само напред. Оттам натоварили машината и я закарали пред сервиза на широко. От тогава до ден днешен машината стои там. Свидетелят заяви ,че веднага уведомил шефа си, че машината не работи.Същите момчета, които ремонтирали стрелата, дошли да установят какво и е на машината, казали, че „ това чукане“ е от друго място и за да са прави отново машината трябва да се закара в сервиз.

От разпита на свидетеля Ш.А. се установи, че работи при ответника като механизатор-тракторист. Свидетелят обясни , че лятото на 2020г докарали процесната машина челен товарач „Маниту“. Тази машина порботила два –три месеца, след което се повредил реверса и. Според този свидетел това бил единствения проблем на машината. Уведомил шефа си за това и машината била закарана на ремонт. Ремонтът продължил повече от месец. След като ремонта свидетелят изпробвал машината и се оказало, че се движи на първа и втора, но на трета няма сили. Закарал машината в задния двор и от тогава повече не са я пробвали.

От разпита на свидетеля Боян М. се установи, че същият работи като сервизен - техник в друго дружество. Управителя на ищцовото дружество му възложил извършването на ремонта на процесната машина. Свидетелят извършил ремонта в сервиза на „Г.“ късната есен на предходната година.Стойността на труда му възлизала на 4000 лв., която сума му била пратена от ищеца . Машината била докарана в сервиза със свалена ъглова кутия, която

била счупена, разглобена . Отремонтирали ъгловата кутия и тъй като не знаели какво е състоянието на машината , свалили и ревизирали скоростната кутия. След като качили ъгловата кутия , тествали машината на място. След като качили карданите се появил шум в предния мост, поради което предният мост бил свален и отремонтиран. Отремонтиран бил и задния мост като сменили дисковете и уплътненията на буталата на спирачките. Работата продължила около месец. Дошъл представител на собственика,представящ се за механик, пробвал машината и я взел. Нямаło забележки при взимането на машината . Според свидетеля всички подменени стари части, били върнати на собственика.Впоследствие управителят на ищцовото дружество казал на свидетеля, че от ответната фирма му се обадили, че с машината има проблем- не тръгвала плавно и се чувало някакъв шум. Това се случило през пролетта на следващата година, когато отишли в базата на ответника. Установили, че машината работи. Установили шум в задно колело.След това разбрали, че са скъсали полуоска и са опитали сами да я ремонтират, без да свалят ръкава, но според свидетеля без да се свали ръкава полуоска не може да се смени, защото дисковете пропадали. Тази полуоска не е била обект на техния ремонт. Машината към момента на предаването била работеща. Към момента, когато свидетелят видял машината за първи път, била неработеща. Била натоварена на камион – разглобена, дефектована. Посредством друга машина с дърпане я свалили от камиона. След ремонта на ход машината била качена в камиона. С реверса не е имало проблем при посещението в базата на ответника. Свидетелят лично пробвал машината и тя работела. Машината била паркирана на една площадка отвън. Движела се машината. Единственото, което се чувало при ляв или десен завой/ не помни/било шум в задния мост.

За изясняване на спора от фактическа страна пред районният съд са изслушани са изслушани съдебно-икономическа експертиза и съдебно- техническа експертиза. От заключението на съдебно-икономическата експертиза, което заключение не е било оспорено от никоя от страните се установява, че „Г.“ЕООД е издало на получателя „Л.А. БГ“ЕООД фактура №1000024636 от 17.12.2020г на обща стойност 17 682.02лв. без ДДС или 21 218.40 лв. с ДДС. Във фактурата са включени следните услуги, резервни части и аксесоари: труд - 3915.95лв. без ДДС или 4699лв. с ДДС, резервни части и аксесоари: 13 766.07лв. без ДДС или 16 519.27 лв. с ДДС. В счетоводството на „Г.“ЕООД фактура №1000024636 от 17.12.2020г. на обща стойност 21 218.40лв. с ДДС е осчетоводена като са дебитираны сметка 411“Клиенти“- аналитична партида на „Л.А. БГ“ЕООД с данъчна основа на фактурата и сметка 453 „Разчети по ЗДДС“ с начисления ДДС и кредитирана сметка 702 „Приходи от продажби“. В счетоводството на „Л.А. БГ“ЕООД фактура №1000024636/17.12.2020г.на обща стойност 21 218.40лв. с ДДС е осчетоводена като е дебитирана сметка 401 „Доставчици“- аналитична партида на „Г.“ЕООД. Основанието за осчетоводяване е „ ремонт на челен товарач“. Според констатациите на вещото лице процесната фактура №1000024636 от 17.12.2020г на стойност 21 218.40лв. с ДДС е включена в Дневника за продажби и Справка декларация по ЗДДС на „Г.“ЕООД в месец декември 2020г по този начин „Г.“ЕООД е включил в справката декларация дължимия ДДС по фактурата. Процесната фактура №1000024636 от 17.12.2020г на стойност 21 218.40лв. с ДДС е включена в

Дневника за покупки и Справката декларация по ЗДДС на „Л.А. БГ“ЕООД в месец декември 2020г. и ответното дружество е ползвало правото да приспадне начисления ДДС по фактурата. Вещото лице е установило, че ответникът е извършил три плащания по тази фактура съответно на 23.12.2020г, на 27.01.2021г и на 16.02.2021г, с които е погасена сума в общ размер на 11 218.40лв., а непогасеният остатък възлиза на сумата от 10 000лв. Размерът на дължимата законна лихва върху главницата от 10 000лв. за периода от 18.12.2020г. до 05.08.2021г е в размер на 641.72лв.

От заключението на съдебно- техническата експертиза е установено ,че към момента на извършения оглед машината „Маниту“, модел MLT633TLS е била неработеща, с липсващи части и възли в конструкцията и видно от състоянието и , не е ползвана дълго време. Състоянието и било такова, че На база сложността на ремонта, липсата на достатъчно документи за извършване на ремонтни дейности, липсата на документи за приемане и предавана на машината и периодът от време, която е изминал от края на 2020г., според експерта не би могло да се даде отговор дали е извършван ремонт на машината, отстранени ли са повредите, годна ли е след ремонта да служи по предназначението си и нови ли са вложените части. Стойността на вложените части при ремонта е 18 297.02лв. без ДДС. Сумата от 3 915.95лв. без ДДС фактурирана от „Г.“ЕООД за труд , кореспондира със съотношението средна пазарна часова ставка / часове за ремонт към края на 2020г.

Вещото лице е дало разяснения в съдебно заседание като е уточнило, че частите във фактурата са описани по оригинални номера. Трудът е вложен, за да се ремонтира съответната част. Във фактурата са описани резервните части и стойността на труда – трудът е вложен при тези части, които са сменени. Трудът възлиза на тази цена, ако е извършен. Според вещото лице по частите, които са вложени, може да се установи какво е ремонтирано с тях. „Реверсът“ е част от хидравличната система и всички части имат отношение, възможно е с тези части са бѐде извършен ремонт на реверса. Това е по хода на машината, за да се движи напред-назад. Може да се установи връзка между описаните части и евентуален ремонт на реверса. Вещото лице е уточнило, че ответното дружество и и друга машина „Маниту“ и използвали процесната ,която не работи за части на работещата машина. Ъгловата кутия е хидравликата и също е предавателна кутия. Това са доста дискове и механизми и е свързано с „реверса“. При положение, че няма никакви документи, няма как да се каже дали ремонтът е извършен и дали са вложени тези части. Дори и да се разглоби машината, няма как да се установи, защото голяма част от частите работят в маслена среда, другите са изложени на атмосферни условия.

При тази установеност на фактите, настоящият въззивен съдебен състав възприе следните правни изводи:

Предмет на разглеждане са предявени по реда на чл.422, ал.1 от ГПК обективно и кумулативно съединени положителни установителни искиве с правно основание чл.286, ал.1 от ТЗ във вр.с чл.288 от ТЗ, във вр.с чл.258 и сл. от ЗЗД , чл.294, ал.1 от ТЗ във вр.с чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Страните по правоотношението са търговци както по правно организационната си форма/ чл.1, ал.2, т.1 от ТЗ – търговски дружества/, така и на основание чл.1, ал.1 от ТЗ. Ето защо отношенията между страните следва да се преценяват на плоскостта на разпоредбите на част трета от ТЗ- търговски сделки като за неуредените с този закон приложения за търговските сделки се прилагат разпоредбите на гражданското законодателство- в настоящия случай това са нормите на чл.258 и сл. от ЗЗД.

От данните по първоинстанционното делото и по –конкретно от приложеното ч.гр.д.№988/2021г по описа на РС-П. е видно , че процесуалните предпоставки за допустимост на специалния положителен установителен иск по чл.422 от ГПК са обезпечени. Между същите страни се развило заповедно производство, с предмет, идентичен с предмета на настоящата искова защита. Длъжникът е подал в срок възражение по чл.414 от ГПК.Заповедният съд е указал на заявителя да предяви иска за установяване на вземането си.В едномесечния преклузивен срок заявителят е предявил пред РС-П. иска по чл.422 от ГПК.

Исковете са допустими доколкото са налице общите предпоставки за съществуването и надлежното упражняване на правото на иск, както и специалните такива , свързани с реда на търсената защита- установителната защита по чл.422 от ГПК/ съгласно т.10а от ТР№4/18.06.2014г по т.д.№4/2013г на ОСГТК на ВКС

Основателността им е обусловена от наличието на следните материално правни предпоставки, а именно:1/ валидно възникнало правоотношение между страните по неформален договор за доставка на части и ремонт на челен товарач, марка „MANITU“ модел MLT 633TL, сключен през декември 2020г., черпещ правна опора в договора за изработка, регламентиран в разпоредбата на чл.258 и сл. от ЗЗД, който договор по своята правна природа е неформален, консенсуален, двустранен и възмезден. Неформалният характер на правоотношението между страните се извлича и от характеристиката му като търговска сделка, тъй като съгласно чл.293 от ТЗ писмената или друга форма за действителност на търговските сделки е необходима само в предвидените от закона случаи.

На следващо място основателността на исковете е обусловена от 2/ точното изпълнение на задължението на изпълнителя/ ищецът „Г.“ЕООД“/ за доставка частите и ремонт на машината в качествено, количествено и времево отношение,2/ предаването на извършената работа и приемането и от възложителя/ ответника „Л.А. БГ“ЕООД/ както и неизпълнение на насрещното задължение на последния за заплащане на уговореното възнаграждение.

Съгласно правилата за разпределя на доказателствената тежест в процеса, обективирани в нормата на чл.154, ал.1 от ГПК в тежест на ищеца е да докаже положителните факти , пораждащи съдебно предявените вземания. В негова тежест е да установи също и размера на претендираните вземания за главница и мораторна лихва. По отношение на възражението за неточно изпълнение, което като отрицателен факт от действителността, е достатъчно твърдението на ответника като ищцовата страна носи доказателствената тежест да установи положителния факт , който го изключва – точно

изпълнение, а ответникът следва да установи плащане , респективно факти, обуславящи недължимост на сумата.

От съвкупния анализ на ангажираните от ищцовата страна писмени и гласни доказателствени средства/ фактура № 000024636/17.12.2020/ показанията на свидетеля Б.М. и обясненията на управителя на ищцовото дружество Н.К./ и заключението на съдебно-икономическата експертиза се установи наличието на твърдяното договорно правоотношение между двете дружества, по силата на което ищцовото дружество в качеството на изпълнител се е задължило да извърши ремонт на процесната машина-челен товарач, марка „MANITU“ модел MLT 633TL, собственост на ответното дружество, което в качеството му на възложител се е задължило да плати възнаграждение на изпълнителя. Съдът приема, че всички ремонтни дейности по машината, така както са посочени от свидетеля М., действително са извършени. Съдът кредитира показанията на този свидетел като убедителни ,непосредствени, наситени с конкретика.В подкрепа на казаното от този свидетел е и мнението на вещото лице, изготвило съдебно- техническата експертиза, което е в смисъл, че посочените във фактурата части вероятно са били отремонтирани .Вещото лице обясни, че посочените във фактурата като сменени части отговарят на съобщените от свидетеля М. проблеми с машината.

Неоснователно е оплакването във въззивната жалба, че районният съд неправилно е кредитирал показанията на свидетеля М., тъй като по същество не касаели процесния ремонт и се опровергавали от обясненията на управителя на дружеството –изпълнител Н.К.. Казаното от този свидетел по един недвусмислен и категоричен начин сочи на фактическия извод, че се касае именно за ремонта на процесната машина. Свидетелят ясно е обяснил, че е бил нает от управителя на „Г.“ЕООД да извърши ремонт на машината на ответника. Неточното възпроизвеждане от този свидетел на годината на извършване на ремонта/ бил казал, че ремонта е станал през 2021г., а според твърденията в исковата молба-края на 2020г./ е несъществен факт, който не би могъл да разколебае обстоятелството, че се касае за ремонт на процесната машина, нито в какво точно се е състоял този ремонт.

Неоснователно също така е оплакването на жалбоподателя, че районният съд е кредитирал едностранчиво и превратно показанията на свидетелите И. и А. свидетели на ответното дружество/, респективно ако са били преценени в пълнота, изводът на районния съд би бил, че ремонт не е правен или ако е правен е некачествен.

В мотивите си към съдебния акт районният съд изрично е посочил, защо кредитира показанията на свидетеля М.. Посочил е също така, че показанията на свидетелите И. и Алиман са преценени на плоскостта на нормата на чл.172 от ГПК с оглед евентуалната заинтересованост на тези свидетели от изхода на делото предвид факта, че и двамата работят в ответното дружество.

Показанията на свидетелите И. и Алиман следва да бъдат анализирани на плоскостта направеното в писмения отговор и поддържано и пред въззивната инстанция възражение в какво точно се е състоял ремонта на машината, както и че след ремонта същата въобще

не е могла да бъде приведена в движение и така вече две години, както и че веднага управителят на ищцовото дружество бил уведомен за некачествения ремонт.

Според свидетелят И. единственият проблем на машината бил, че не можела да се движи напред-назад. Тези показания се опровергават от останалия събран по делото доказателствен материал/ отразеното във фактурата, показанията на свидетеля М., и заключението на съдебно-техническата експертиза/. Свидетелят И. е лицето, което действало от името на ответника, тъй като бил изпратен да вземе машината след ремонта. Този свидетел е установил, че не е имало забележка при натоварването на машината на платформата и извозването и до базата на ответника в село А.К. Машината била качена на платформата на собствен ход. Имало проблем само със стрелата, но бил отстранен преди това. На следващия ден свидетелят Алиман изпробвал машината, която се движела на първа и втора, но нямала сили за трета. Свидетелят М. също е заявил, че машината на собствен ход е качена на платформата, преди да бъде извозена след ремонта. Анализът на тези доказателства напълно опровергава възражението на ответника, че след ремонта машината въобще не е могла да бъде преведена в движение.

Не се доказва твърдението на ответника, че своевременно бил възразил за некачествено изпълнение на възложената работа по ремонт на машината. От анализа на гласните доказателствени средства / показанията на свидетеля М. и казаното от управителя К./ се установи, че посещението в базата на ответника, случило се няколко / пет – шест/ месеца след ремонта и извършения оглед на машината не е бил свързан с процесния ремонт, а се касаело до проблеми в задната полуоска на машината, която част не е била предмет на ремонта и между другото тази част била отремонирана от работници на ответника. При този оглед проблеми с хода на машината не са били установени. Обстоятелството, че към момента на огледа, извършен от вещото лице, изготвило съдебно-техническата експертиза, машината не е била в годно за работа състояние и същата се използвала са части на друга такава машина, няма как да подкрепи тезата на ответника, че причината за това е некачествено извършения ремонт преди две години. Вещото лице е заключило, че е невъзможно две години след ремонта да установи посредством оглед, какво е било състоянието на машината след ремонта и дали тези две години евентуално не са извършвани и други действия от трети лице по въпросната машина.

Предвид изложеното въззивният съд счита, че ищцовото дружество е установило, че е изправна страна по правоотношението- изпълнило е качествено и в срок възложените му от ответника ремонтни работи. За ответника като възложител е възникнало насрещното задължение да заплати възнаграждението на изпълнителя.

Тук е момента да се обсъди доказателствената стойност на фактура №1000024636/17.12.2020г. както за възникване и съществуване на твърдяното от ищеца правоотношение между страните, така и за другите материално правни предпоставки / приемане на работата съгласно чл.264 от ЗЗД или отклонение от поръчката чл.265 от ЗЗД/, които водят до съответните правни последици за страните.

Трайно установена е практиката на ВКС, че фактурите отразяват възникналото между страните правоотношение и с осчетоводяването им от ответното дружество, включването им в дневника за покупко-продажби по ДДС и ползването на данъчен кредит по тях, представляват недвусмислено признание на задължението по тях/ решение №42 от 19.04.2010г. по т.д.№593/2009г на второ т.о.ВКС, решение №166 от 26.10.2010г. по т.д. №991/2009г на второ т.о. на ВКС, решение №23 от 07.02.2011г. по т.д.№588/2010г на второ т.о. на ВКС/.Нещо повече , дори неподписаната фактура от купувача по договор за търговска продажба или от възложителя по договор за изработка може да послужи като доказателство за възникване на отразените в нея задължения, ако съдържа реквизити на съществените елементи на конкретната сделка , отразена е в счетоводните регистри на двете страни , както и е ползван данъчен кредит по нея/В този смисъл решение №47 от 08.04.2013г.а по т.д. №137/2012г на второ т.о. на ВКС/.

Съгласно решение №92 от 07.09.2011г по т.д.№478/2010г на второ т.о. на ВКС и решение №109 от 07.09.2011г пот.д.№465/2010г на ВКС дори фактурата да не съдържа всички предвидени в ЗСч реквизити, макар и да не е подписана от купувача по договора за търговска продажба или от възложителя по договора за изработка и да е оспорена в хода на съдебния процес, съдът е длъжен да прецени доказателственото и значение за удостоверените в нея факти, заедно с всички останали доказателства по делото, включително с извънсъдебното признание на оспорващата страна, за каквото следва да се счита извършеното по фактурата плащане на част от задължението.

В светлината на тази изложеното съдът намира, че процесната фактура съдържа за съществените елементи на конкретната търговска сделка – извършване на услугата по ремонт на процесната машина, собственост на ответника и настоящ жалбоподател „Л.А. БГ“ЕООД. В нея са описани поръчаните във връзка с ремонта части, като същите са индивидуализиран и със своите сервизни номера количество и единична стойност. Стойността както на частите, така и на вложения труд е отговаряла напълно на пазарните цени към момента на извършване на ремонта/ според заключението на съдебно-техническата експертиза/. Ответникът не е оспорил констатациите на съдебно-икономическата експертиза, че фактурата е осчетоводена от него , вписана в дневника за покупки и по нея е ползван данъчен кредит в пълен размер.От съвкупната преценка на данните във фактурата във връзка с експертното заключение следва изводът за наличие на несъмнено признание от страна на възложителя за възникване на задължението и за неговия размер, а оттам и задължение му по чл.266, ал.1 от ЗЗД, а именно – поръчващият трябва да заплати възнаграждението за приетата работа. Съдът намира, че с приемането на фактурата и надлежното и осчетоводяване в счетоводството на ответника е налице на практика приемане на извършената работа. Установи се, че фактурата за извършените ремонтни е издадена в по-късен момент от момента на предаване на машината. Възложителят е извършил частични плащания / общо три/ също след предаване на машината. Това негово е допълнителен аргумент в подкрепа на извода, че работата е приета.

Предвид изложеното главният иск е основателен.

По отношение на акцесорния установителен иск, с правна квалификация чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Вземането за законна лихва възниква от фактически състав, включващ елементите: главно парично задължение, настъпила негова изискуемост и неизпълнение на същото, като предметът на това вземане е обезщетение за вредите, които неизпълнението обективно и закономерно причинява. Вземането за лихва е акцесорно, но има известна самостоятелност спрямо главното, като провопораздащият го състав включва релевиране на неизпълнение – липса на дължимо поведение по отношение на главното задължение.

В случая, съдът прие дължимост на главното вземане, което е изискуемо и не е погасено чрез плащане или друг способ. Съгласно Решение № 89 от 30.06.2010 г. по т. д. № 985/2009 г., Т. К., I Т. О. на ВКС, постановено по реда на чл.290 ГПК и посочените в същото Решение № 178/21.10.2009 г. по т. д. № 192/2009 г. и Решение № 29/07.05.2009 г. по т. д. № 535/2008 г. на ВКС, ТК., представляващи задължителна практика за съдилищата, неизпълнението на едно парично задължение е винаги забавено, като кредиторът би могъл да търси от длъжника мораторно обезщетение. Съгласно общото правило на чл. 86, ал. 1 ЗЗД длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Когато задължението е срочно, длъжникът изпада в забава след изтичане на срока, а когато няма ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, когато бъде поканен от кредитора, съобразно нормата на чл. 84, ал. 2 ЗЗД.

В конкретния случай главното задължение е срочно, тъй като изискуемостта му е настъпила в деня, следващ дена на издаване на фактурата, а именно 18.12.2020г. От изслушаното заключение по съдебно –икономическата експертиза, неоспорено от страните, се установи, че дължимата мораторна лихва за периода от 18.12.2020г. до 05.08.2021г. възлиза на сумата от 641.72лв. Като следващ съдбата на главния иск и този иск следва да бъде уважен в посочения размер.

Като е достигнал до същите правни изводи, при правилно възприета фактическа обстановка и правилно приложение на материалния закон, районният съд е постановил обосновано, правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено. Настоящият въззивен състав се присъединява към мотивите районния съд и на основание чл.272 от ГПК препраща към тях.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че диспозитивът на съдебния акт е ненадлежно оформен и нарушаващ правото му на защита , тъй като в него не било посочено основанията, на които се дължи сумата. Диспозитивът на първоинстанционния съдебен акт е съобразен със заявената от ищеца установителна защита. Следва да се отбележи, че съдебното решение е симбиоза между мотиви и диспозитив. Формираната воля на районния съд, изразена в мотивите, в които съгласно чл.236, ал.2 от ГПК е обсъдил исканията и възраженията на страните, направил е преценка на доказателствата, изложил е фактическите си констатации и съответните на тях правни изводи, е намерила ясно и точно външното проявление в съответстващ диспозитив.

По разноските:Предвид изхода на делото ответникът по въззивната жалба има право на разноски и е направил искане в тази насока. Видно от данните по делото действително сторените от ответника разноски за настоящата инстанция възлизат на сумата от 1 300лв., заплатено адвокатско възнаграждение. Жалбоподателят е направил възражение за

прекомерност на тези разноси, което е неоснователно. Предвид обжалваемия материален интерес 10 641.72лв. и съгласно чл.7, ал.2, т.3 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минималното възнаграждение за процесуална защита е 1 357.69лв. Страната е заплатила адвокатски хонорар в размер на 1 300лв., който е размер е под законовия минимум и на това основание не подлежи на редукция. Ето жалбоподателят „Л.А. БГ“ЕООД следва да заплати на „Г.“ИООД сумата от 1300лв. разноси за въззивната инстанция.

По изложените съображения Пазарджишкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №845 от 12.12.2022г., постановено по гр.д.№1424/2021г по описа на Районен съд-П..

ОСЪЖДА „Л.А. БГ“ЕООД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление град П., ул.“М.Т.“№2, представлявано от С.М.К да заплати на „Г.“ЕООД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление град Н.З., ул.“Л.Б.“№34 сумата от 1 300лв., сторени съдебно-деловодни разноси пред въззивната инстанция.

На основание чл.280, ал.3,т.1 от ГПК решението на въззивната инстанция не подлежи на касационно обжалване./търговска сделка с цена на иска до 20 000лв./

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____